

اخبار کارگری

کارگران آبنای شوستر خواستار حذف پیمانکار شدند

به دلیل بدحسابی پیمانکار، کارگران آبنای شوستر خواستار مستقیم شدن قراردادهای کار خود هستند. به گزارش ایلنا، این کارگران می‌گویند سال‌هاست زیر نظر پیمانکار در آبنای شوستر با عنوان‌های شغلی مختلف مشغولیم و در تمامی این سال‌ها پیمانکار در مقام کارفرما به تعهدات مزدی خود عمل نکرده است. آنها گفتند: در نتیجه استمرار این وضعیت دستمزدهایمان پاس‌گویی هزینه‌های زندگی نیست. پیمانکار کنونی هم هیچ توجهی به مطالباتمان ندارد. یکی از این کارگران با بیان اینکه کارگران پیمانی آبنای شوستر خواستار آن هستند تا مدیریت آبنای شوستر در مقام کارفرمای اصلی در راستای اجرای طرح‌های مستقیم شدن قراردادهای کاری کارگران پیمانکاری با مقرر داد مستقیم کار منعقد کنند، افزود: با روزی ۱۲ ساعت کار مداوم و سخت از حداقل‌های مزدی محروم هستیم و مسئولان اداره آب و فاضلاب شوستر به مشکلاتمان که در نتیجه حضور پیمانکار ایجاد شده، اعتنایی نمی‌کنند. این کارگر با اشاره به میانگین ۱۵ تا ۹ سال سابقه کاری خود در آبنای شوستر گفت: تجربه سال‌ها حضور پیمانکاران در این شرکت نشان داده که مدیران پیمانکاری نه تنها تأثیری بر فرآیند کار این شرکت ندارند بلکه در عمل می‌توانند به عاملی برای تهدید امنیت شغلی کارگران تبدیل شوند.

کارگران شاغل در مشاغل زبان آور: تامین اجتماعی در مسیر بازنشستگی، سنگ اندازی می‌کند

برخی از کارگران مستقر در واحدهای صنعتی گیلان از سنگ اندازی‌های بی‌مورد در تأیید سخت‌وزبان آوری مشاغل خود از سوی تامین اجتماعی که موجب سرگردانی کارگران شده انتقاد کردند. این کارگران به ایلنا گفتند: همسوی منافع بین کارفرمایان و تأمین اجتماعی، بخش زیادی از کارگران مشاغل سخت و زبان آور از حقوق ارفاقی خود محروم و بلا تکلیف کرده است. این کارگران مدعی اند که «درج عنوان شغلی کارگر ساده» و «عدم پرداخت ۴ درصد سخت‌وزبان آوری برای کارگران مشاغل سخت» از سوی کارفرمایان خلاف است. کارگاه‌های کوچک و متوسط بسیاری در حال رخ دادن است. به گفته آنها، بخش دیگری از مشکلات ما، فرم شماره یک است که بعد از تأیید کمیته بدوی سخت‌وزبان آوری در تأمین اجتماعی گیر می‌کند و سازمان بهانه‌ها می‌تراشد. آن‌ها اظهار می‌کنند که می‌تواند در روزهای کاری خود، طبق اظهارات این کارگران، درج عنوان شغلی کارگر ساده، پاک شدن صفت سخت‌وزبان آوری از کارکنان گانه‌های مشاغل سخت و طولانی بودن پرونده تأیید مشاغل سخت و هم‌دستی برخی مأموران تأمین اجتماعی در آلودن دست‌سختی به نفع کارفرمایان، نمونه‌هایی از مشکلات کارگران مشاغل سخت استان گیلان است که موجب ناراضی آنها شده است.

یک نماینده مجلس:

همسان سازی در سال ۱۴۰۳ اجرا خواهد شد

یک نماینده مجلس گفت: در کمیسیون تلفیق پیشنهادهای آورده شده تا دولت همسان سازی حقوق بازنشستگان را در قانون بودجه ۱۴۰۳ اجرائی کند. به گزارش خبر آنلاین، جبار کوچکی نژاد توضیح داد: همسان سازی حقوق بازنشستگان در برنامه هفتم توسعه جایگاهی ندارد و دولت در این باره چیزی نیافراده است. مجلس هم مصوبه خاصی در این باره ندارد اما در کمیسیون تلفیق پیشنهادهای در این باره آورده ایم تا دولت همسان سازی حقوق بازنشستگان را در قانون بودجه ۱۴۰۳ اجرائی کند. وی افزود: مجلس مدام در این باره فشار می‌آورد اما به دلیل اینکه موضوع نیازمند منابع است، مجلس نمی‌تواند آن را در قالب طرح‌های بودجه‌ای مشمول اصل ۷۵ می‌شود که خود به خود حذف خواهد شد. به همین دلیل می‌گوییم مقدماتی تهیه کنیم تا دولت در این باره به توافق برسد. کوچکی نژاد تأکید کرد: اگر همسان سازی حقوق بازنشستگان را کامل اجرا کنیم، رقمی بالغ بر ۲۰۰ هزار میلیارد تومان نیاز است. مثلاً شخصی که ۱۰ سال است بازنشسته شده و شش میلیون تومان حقوق می‌گیرد، وقتی همسان سازی و با هم تراز خود همسان سازی شود حقوقش ۱۲ تا ۱۵ میلیون تومان می‌شود که رقم قابل توجهی است.

قرق بانان جنگل‌های مازندران در انتظار پرداخت حقوق

سه هزار قرق بان جنگل‌های مازندران در انتظار پرداخت حقوق هستند. علی اکبر علوی نژاد در این رابطه می‌گوید: چرا برای پرداخت یک ماهه و نیم حقوق ۷ تا ۸ میلیون تومانی تا این حد تعلل می‌کنند بودجه لازم برای پرداخت حقوق به حساب سازمان جنگل‌ها و ریزش نمی‌شود؟ به گزارش ایلنا، نماینده کارگران شرکت‌های تعاونی جنگل‌های نقی ده‌مزد گفت: هنوز خبری از زمان واریز حقوق‌ها نیست. از قرار همه چیز به تأمین اعتبار توسط سازمان جنگل‌هایستگی دارد. علوی نژاد با بیان اینکه قرق بانان وضعیت مالی خوبی ندارند و برای تأمین معاش خود مشکلاتی دارند، گفت: در حالی پرداخت حقوق قرق بانان ضرورت دارد که علاوه بر بی‌توجهی اداره کل منابع طبیعی استان مازندران، شنیده‌ایم سازمان جنگل‌ها به دلیل یک بدهی بزرگ دچار مشکلات مالی است و این موضوع بهانه‌ای شده تا حقوق قرق بانان به تأخیر بیفتد.

سهام مسکن در سبد معاش خانوارهای کارگری هر سال بالاتر می‌رود

آلونک‌نشینی کارگران در حاشیه شهرها

هفته گذشته «بابک نگاهداری» رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس از ده برابر شدن هزینه‌های مسکن در عرض پنج سال اخیر یعنی از سال ۹۸ تا امروز خبر داد. او عنوان کرد که امروز مسکن پرهزینه‌ترین مولفه سبد معاش خانوارهای ایرانی است. اما هزینه‌های مسکن و به طور مشخص اجاره خانه، چند درصد سبد معیشت خانوارهای کارگری را تشکیل می‌دهد؟ برای یافتن پاسخ این سوال، ایلنا سراغ «فرامرز توفیقی» فعال کارگری رفته است. توفیقی که سال‌هاست محاسبات سبد معیشت خانوارهای کارگری را انجام می‌دهد، در این رابطه گفت: بحث مسکن، بسیار پیچیده است که متاسفانه همیشه در تمام محاسبات و در تمام بحث‌های مربوط به سبد معیشت خانوارهای کارگری در مذاکرات مزدی، کنار گذاشته می‌شود. هیچ زمان در مذاکرات مزدی کارگران، در ارتباط با هزینه‌های واقعی مسکن بحث جدی نمی‌شود و محاسبات دقیق صورت نمی‌گیرد.

به گفته وی، به رغم داشتن الزامات

بابک نگاهداری، رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس از ده برابر شدن هزینه‌های مسکن در عرض پنج سال اخیر خبر داد.

توفیقی افزود: در کشور ما در ایده‌آل‌ترین شرایط و بنسب برآمار رسمی، سهم مسکن از سبد خانوار از ۴۸.۹ تا ۷۳ درصد است. در تهران سهم مسکن از سبد معیشت خانوار، ۷۳ الی ۷۵ درصد است و در شهرهایی مثل اصفهان، مشهد و شیراز این سهم بالاتر از ۴۸ درصد است.

گزارش

کاهش هزینه خوراکی‌ها در دو گروه از شاغلان جامعه

وضعیت شغلی، اندازه سفره خانوار در سال ۱۴۰۱ را تعیین کرد

در یک گزارش تحلیلی، میزان هزینه‌های ماهانه هر خانوار با وضعیت‌های شغلی مختلف سرپرست خانوار برآورد شده است. در این گزارش، افراد مشغول در بخش خصوصی ذیل وضعیت کارفرما، کارکن مستقل، حقوق و مزد بگیر بخش خصوصی و کارکن فامیلی بدون مزد تقسیم‌بندی شده‌اند. به گزارش اکوایران، بنا بر این گزارش، سایر بخش‌ها نیز به مزد و حقوق بگیر بخش تعاونی و مزد و حقوق بگیر بخش عمومی دسته‌بندی شده‌اند. افرادی از سرپرست خانوار که عموماً مشغول ندارند در عین حال دارای درآمد هستند، با عنوان غیر شاغل شناخته می‌شوند. از مثال‌های این بخش می‌توان به مستمری بگیران صندوق‌های بازنشستگی و اجاره‌بگیران اشاره کرد. محاسبات نشان می‌دهد که هر یک از خانوارهای شهری و براساس تقسیم‌بندی وضعیت شغلی سرپرست خانوار میانگین متوسط هزینه‌های تخصص یافته به خوراکی‌ها و دخانیات جقدر بوده و نسبت به سال قبل چه میزان رشد کرده است.

رشد هزینه سفره کارفرمایان، کارمندان و کارکنان دولت

داده‌های درگاه ملی آمار نشان می‌دهد که متوسط هزینه خوراکی و دخانی خانوار با سرپرست خانوار کارفرما، در سال ۱۴۰۱ ماهانه تقریباً معادل ۴۳.۳ میلیون تومان بوده است. مشاهده می‌شود که در مقایسه با سال ۱۴۰۰، متوسط هزینه خوراکی خانوار با این وضعیت شغلی حدود ۵۲.۸ درصد رشد کرده است. افراد حقوق بگیر بخش عمومی که شامل کارمندان دولت نیز می‌شود، دومین گروه پرهزینه در این تقسیم‌بندی هستند. داده‌ها نشان می‌دهد که میانگین هزینه خوراکی این گروه از جامعه حدود ۳ میلیون و ۹۰۰ هزار تومان در هر ماه بوده است. رشد هزینه خوراکی این قشر نسبت به سال ۱۴۰۰ معادل ۵۳.۴ درصد تخمین زده می‌شود.

خبر

صندوق‌های بازنشستگی پر تنش و پر حاشیه شده‌اند

خانی: دولت در موضوع همسان سازی حقوق‌ها به مجلس کمک کند

یک نماینده مجلس گفت: مجلس اصرار دارد که همسان سازی حقوق‌ها انجام شود. امیدواریم دولت هم همکاری کند و پای کار بیاید تا بتوانیم در برنامه هفتم این مهم را عملی کنیم. به گزارش ایلنا، علی اصغر خانی در باره همسان سازی حقوق‌ها در برنامه هفتم توسعه گفت: همسان سازی البته اشکالاتی دارد که دولت باید آنها را اصلاح کند اما جای این اتفاق خوب در کشور خالی است و حتماً باید انجام شود.

رفتار کارگران در قبال هزینه‌های کمرشکن مسکن

قانونی روشن در زمینه مسکن، هم در قانون اساسی (اصل ۳۱) و هم در قانون کار (ماده ۱۴۹)، متأسفانه هیچ‌کس مسئولیت تأمین مسکن برای کارگران را پذیرا نبوده و نیست! توفیقی افزود: در دولت‌های مختلف، حرف‌های بسیاری در مورد تأمین مسکن زده شده، طرح‌های رنگارنگ در دستور کار قرار گرفته و وزارتخانه‌های خاص برای این منظور تشکیل شده اما هیچ موقع فرآیند تأمین مسکن برای خانوارهای ایرانی به نتیجه نرسیده است. در تمام این سال‌ها، مسکن‌سازان عموماً به دنبال سودجویی بوده‌اند تا تأمین خانه برای دهک‌های کم‌درآمد.

سهم ۴۸.۹ تا ۷۳ درصدی مسکن در سبد معاش خانوارهای کارگری

این فعال کارگری در ارتباط با سهم مسکن در سبد خانوار در کشورها، مختلف گفت: در کشورهای پیشرفته و صنعتی، سهم مسکن از سبد خانوار بین ۲۲ تا ۳۰ درصد است. در شهرهای بسیار بزرگ و صنعتی جهان مثل برلین، آلمان، مادرید اسپانیا یا توکیو در ژاپن، سهم مسکن بین ۲۸ تا ۳۰ درصد است اما در شهرهای کوچک‌تر این سهم بین ۲۲ تا ۲۶ درصد است.

توفیقی افزود: در کشور ما در ایده‌آل‌ترین شرایط و بنسب برآمار رسمی، سهم مسکن از سبد خانوار از ۴۸.۹ تا ۷۳ درصد است. در تهران سهم مسکن از سبد معیشت خانوار، ۷۳ الی ۷۵ درصد است و در شهرهایی مثل اصفهان، مشهد و شیراز این سهم بالاتر از ۴۸ درصد است.

به گفته وی، کف سهم مسکن از سبد معاش خانوار در ایران، ۴۸ درصد است. ۴۸ درصد عدد بسیار بزرگی است و نشان می‌دهد که هزینه‌های مسکن برای خانوارهای ایرانی تبدیل به یک عنصر کمرشکن شده است.

گزارش

کاهش هزینه خوراکی‌ها در دو گروه از شاغلان جامعه

وضعیت شغلی، اندازه سفره خانوار در سال ۱۴۰۱ را تعیین کرد

در یک گزارش تحلیلی، میزان هزینه‌های ماهانه هر خانوار با وضعیت‌های شغلی مختلف سرپرست خانوار برآورد شده است. در این گزارش، افراد مشغول در بخش خصوصی ذیل وضعیت کارفرما، کارکن مستقل، حقوق و مزد بگیر بخش خصوصی و کارکن فامیلی بدون مزد تقسیم‌بندی شده‌اند. به گزارش اکوایران، بنا بر این گزارش، سایر بخش‌ها نیز به مزد و حقوق بگیر بخش تعاونی و مزد و حقوق بگیر بخش عمومی دسته‌بندی شده‌اند. افرادی از سرپرست خانوار که عموماً مشغول ندارند در عین حال دارای درآمد هستند، با عنوان غیر شاغل شناخته می‌شوند. از مثال‌های این بخش می‌توان به مستمری بگیران صندوق‌های بازنشستگی و اجاره‌بگیران اشاره کرد. محاسبات نشان می‌دهد که هر یک از خانوارهای شهری و براساس تقسیم‌بندی وضعیت شغلی سرپرست خانوار میانگین متوسط هزینه‌های تخصص یافته به خوراکی‌ها و دخانیات جقدر بوده و نسبت به سال قبل چه میزان رشد کرده است.

رشد هزینه سفره کارفرمایان، کارمندان و کارکنان دولت

داده‌های درگاه ملی آمار نشان می‌دهد که متوسط هزینه خوراکی و دخانی خانوار با سرپرست خانوار کارفرما، در سال ۱۴۰۱ ماهانه تقریباً معادل ۴۳.۳ میلیون تومان بوده است. مشاهده می‌شود که در مقایسه با سال ۱۴۰۰، متوسط هزینه خوراکی خانوار با این وضعیت شغلی حدود ۵۲.۸ درصد رشد کرده است. افراد حقوق بگیر بخش عمومی که شامل کارمندان دولت نیز می‌شود، دومین گروه پرهزینه در این تقسیم‌بندی هستند. داده‌ها نشان می‌دهد که میانگین هزینه خوراکی این گروه از جامعه حدود ۳ میلیون و ۹۰۰ هزار تومان در هر ماه بوده است. رشد هزینه خوراکی این قشر نسبت به سال ۱۴۰۰ معادل ۵۳.۴ درصد تخمین زده می‌شود.

رفتار کارگران در قبال هزینه‌های کمرشکن مسکن

قانونی روشن در زمینه مسکن، هم در قانون اساسی (اصل ۳۱) و هم در قانون کار (ماده ۱۴۹)، متأسفانه هیچ‌کس مسئولیت تأمین مسکن برای کارگران را پذیرا نبوده و نیست! توفیقی افزود: در دولت‌های مختلف، حرف‌های بسیاری در مورد تأمین مسکن زده شده، طرح‌های رنگارنگ در دستور کار قرار گرفته و وزارتخانه‌های خاص برای این منظور تشکیل شده اما هیچ موقع فرآیند تأمین مسکن برای خانوارهای ایرانی به نتیجه نرسیده است. در تمام این سال‌ها، مسکن‌سازان عموماً به دنبال سودجویی بوده‌اند تا تأمین خانه برای دهک‌های کم‌درآمد.

سهم ۴۸.۹ تا ۷۳ درصدی مسکن در سبد معاش خانوارهای کارگری

این فعال کارگری در ارتباط با سهم مسکن در سبد خانوار در کشورها، مختلف گفت: در کشورهای پیشرفته و صنعتی، سهم مسکن از سبد خانوار بین ۲۲ تا ۳۰ درصد است. در شهرهای بسیار بزرگ و صنعتی جهان مثل برلین، آلمان، مادرید اسپانیا یا توکیو در ژاپن، سهم مسکن بین ۲۸ تا ۳۰ درصد است اما در شهرهای کوچک‌تر این سهم بین ۲۲ تا ۲۶ درصد است.

توفیقی افزود: در کشور ما در ایده‌آل‌ترین شرایط و بنسب برآمار رسمی، سهم مسکن از سبد خانوار از ۴۸.۹ تا ۷۳ درصد است. در تهران سهم مسکن از سبد معیشت خانوار، ۷۳ الی ۷۵ درصد است و در شهرهایی مثل اصفهان، مشهد و شیراز این سهم بالاتر از ۴۸ درصد است.

به گفته وی، کف سهم مسکن از سبد معاش خانوار در ایران، ۴۸ درصد است. ۴۸ درصد عدد بسیار بزرگی است و نشان می‌دهد که هزینه‌های مسکن برای خانوارهای ایرانی تبدیل به یک عنصر کمرشکن شده است.

گزارش

کاهش هزینه خوراکی‌ها در دو گروه از شاغلان جامعه

وضعیت شغلی، اندازه سفره خانوار در سال ۱۴۰۱ را تعیین کرد

در یک گزارش تحلیلی، میزان هزینه‌های ماهانه هر خانوار با وضعیت‌های شغلی مختلف سرپرست خانوار برآورد شده است. در این گزارش، افراد مشغول در بخش خصوصی ذیل وضعیت کارفرما، کارکن مستقل، حقوق و مزد بگیر بخش خصوصی و کارکن فامیلی بدون مزد تقسیم‌بندی شده‌اند. به گزارش اکوایران، بنا بر این گزارش، سایر بخش‌ها نیز به مزد و حقوق بگیر بخش تعاونی و مزد و حقوق بگیر بخش عمومی دسته‌بندی شده‌اند. افرادی از سرپرست خانوار که عموماً مشغول ندارند در عین حال دارای درآمد هستند، با عنوان غیر شاغل شناخته می‌شوند. از مثال‌های این بخش می‌توان به مستمری بگیران صندوق‌های بازنشستگی و اجاره‌بگیران اشاره کرد. محاسبات نشان می‌دهد که هر یک از خانوارهای شهری و براساس تقسیم‌بندی وضعیت شغلی سرپرست خانوار میانگین متوسط هزینه‌های تخصص یافته به خوراکی‌ها و دخانیات جقدر بوده و نسبت به سال قبل چه میزان رشد کرده است.

رشد هزینه سفره کارفرمایان، کارمندان و کارکنان دولت

داده‌های درگاه ملی آمار نشان می‌دهد که متوسط هزینه خوراکی و دخانی خانوار با سرپرست خانوار کارفرما، در سال ۱۴۰۱ ماهانه تقریباً معادل ۴۳.۳ میلیون تومان بوده است. مشاهده می‌شود که در مقایسه با سال ۱۴۰۰، متوسط هزینه خوراکی خانوار با این وضعیت شغلی حدود ۵۲.۸ درصد رشد کرده است. افراد حقوق بگیر بخش عمومی که شامل کارمندان دولت نیز می‌شود، دومین گروه پرهزینه در این تقسیم‌بندی هستند. داده‌ها نشان می‌دهد که میانگین هزینه خوراکی این گروه از جامعه حدود ۳ میلیون و ۹۰۰ هزار تومان در هر ماه بوده است. رشد هزینه خوراکی این قشر نسبت به سال ۱۴۰۰ معادل ۵۳.۴ درصد تخمین زده می‌شود.

بانشاسته هم برای کارگران مستاجر ممکن نیست و بدون تردید بسیاری از بیماری‌های نوظهور و رو به گسترش ناشی از همین غذاهای بی کیفیت در سفره‌های کارگران است.

این فعال کارگری صحبت‌های خود را چنین جمع‌بندی می‌کند: اینها همه آثار و تبعات همان سهم ۴۸ تا ۷۵ درصدی مسکن در سبد معیشت خانوارهای کارگری است. گویا مسئولان برای تأمین حداقل‌های زندگی برای ۷۰ درصد جمعیت کشور (کارگران

شاغل و بازنشسته)، اهتمامی ندارند و ظاهراً وظایف قانونی خود را فراموش کرده‌اند.

توفیقی در پایان در مورد سخنان رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس مبنی بر ده برابر شدن هزینه‌های مسکن در پنج سال اخیر می‌گوید: وقتی به این آمار از دید جامعه‌شناختی فکری می‌کنیم، می‌بینیم چه تبعات سنگینی دارد.

این آمار یعنی ابتدایی‌ترین نیازهای یک جامعه برآورده نشده است. این اعداد با شعارهای فرزندآوری و تشکیل خانواده، همخوانی ندارد. وقتی امکانات یک زندگی ساده فراهم نیست، چطور کارگران می‌توانند ازدواج کنند و فرزند اقلادی پرکنند؟ فاصله چند برابری دستمزد و هزینه‌های زندگی، گردش‌امور را برای مجردها سخت کرده که برسد به متاهل‌ها یا متاهل‌های صاحب‌فرزند.

به جایی رسیدیم که تأمین کالری مورد نیاز با نانشاسته هم برای کارگران مستاجر ممکن نیست. بدون تردید بسیاری از بیماری‌های نوظهور و رو به گسترش ناشی از همین غذاهای بی کیفیت در سفره‌های کارگران است

آمار ناگوار حاشیه‌نشینی برای کارگران

توفیقی با بیان اینکه «علاوه بر اتلاف وقت، استرس‌های رسیدن به محل کار و فشارهای روحی ماندن در ترافیک سلامت کارگران را به طور جدی به مخاطره می‌اندازد»، ادامه داد: آستانه تحمل چنین کارگری در مقابل فشارها و بیماری‌ها پایین می‌آید و از سوی دیگر، سهم او از بهر موری تولید به شدت کاهش می‌یابد. کارگر قبل از رسیدن به سرکار، در طول مسیر دچار فرسایش روحی و خستگی شده لذا در مراودات اجتماعی هم با مشکل مواجه می‌شود، چون دیگر زمانی برای ارتباطات اجتماعی و معاشرت حتی با خانواده بلافاصل خود ندارد!

به اعتقاد او، این نگرانی که «آ پاسال بعد از همه می‌توانند در این مسکن کوچک و بی کیفیت حاشیه شهر زندگی کنند یا باز مجبور می‌شوم مهاجرت کنم» همه

وضعیت شغل سرپرست خانوار	سال ۱۴۰۰	سال ۱۴۰۱
کارفرما	۴ میلیون و ۸۱۰ هزار تومان	۴ میلیون و ۳۰۰ هزار تومان
کارکن مستقل	۲ میلیون و ۳۰۰ هزار تومان	۳ میلیون و ۴۰۰ هزار تومان
مزد و حقوق‌بگیر عمومی	۲ میلیون و ۵۵۰ هزار تومان	۳ میلیون و ۹۰۰ هزار تومان
مزد و حقوق‌بگیر تعاونی	۲ میلیون و ۷۷۰ هزار تومان	۲ میلیون و ۷۰۰ هزار تومان
مزد و حقوق‌بگیر خصوصی	۱ میلیون و ۹۰۰ هزار تومان	۳ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان
کارکن فامیلی بدون مزد	۳ میلیون و ۷۳۰ هزار تومان	۳ میلیون و ۳۰۰ هزار تومان
غیر شاغل	۱ میلیون و ۹۰۰ هزار تومان	۲ میلیون و ۸۷۰ هزار تومان

محاسبات میانگین هزینه خوراکی این قشر در سال ۱۴۰۱ حدود ۲ میلیون و ۱۷۰ هزار تومان بوده در حالی که در سال ۱۴۰۰ میانگین هزینه‌های اختصاص یافته به خوراکی این قشر بیش از دو میلیون و ۶۷۰ هزار تومان بوده است. به عبارت دیگر نه تنها هزینه‌های خوراکی این دو گروه با تورم تعدیل نشده است، بلکه میانگین هزینه آنها در بخش خوراکی کاهش واضح داشته است.

علاوه بر این موضوع داده‌هایان می‌کنند که هزینه یک خانوار با سرپرست غیر شاغل به طور میانگین در هر ماه از سال گذشته حدود ۲ میلیون و ۸۵۰ هزار تومان بوده که نسبت به سال ۱۴۰۰ با افزایش ۴۹.۳ درصدی روبرو شده است.

با توجه به اینکه افزایش در هزینه‌های تاناشی از افزایش قیمت کالا با افزایش مصرف باشد، زمانی که تورم وجود دارد اما مجموعه هزینه‌ها کاهش می‌یابد به معنای این است که قطعاً خانوار مصرف خود را کاهش داده‌اند. اتفاقی که در دو گروه با سرپرست‌های حقوق و مزد بگیر بخش تعاونی و کارکنان فامیلی بدون مزد رخ داده است. البته شایان ذکر است این عبارت لزوماً به معنای این نیست که صرفاً مصرف خوراکی این دو گروه کاهش یافته است؛ بلکه برای بررسی مصرف سایر گروه‌ها باید داده‌های دیگری از سطح قیمت‌ها را وارد تحلیل کنیم که از موضوع این گزارش خارج است.

دقت بیشتری داشته باشیم و کارهایشان هم تعریف داشته باشد. همین که مسئول نمی‌تواند آنجا بماند از دو حال خارج نیست یا در انتخابش دقت نکند یا فردی گذاشته ایم که خود فرد نتوانسته به وظایفش برسد این یعنی در هر دو صورت دقت کافی نداشته ایم.

دولت در موضوع همسان سازی حقوق‌ها به مجلس کمک کند

این نماینده مجلس با بیان اینکه همسان سازی از کارهایی است که برای همه حقوق بگیرها مهم است، عنوان کرد: قابل قبول نیست کارکنان یک وزارتخانه ۵۰ یا ۶۰ میلیون حقوق بگیرند و کارمندان یک وزارتخانه دیگر ۶ یا ۷ میلیون تومان حقوق بگیرند. این فاصله طبقاتی و این بی‌عدالتی برای ما قابل قبول نیست. وی تأکید کرد: همسان سازی به مامی گوید بالاخره فرمول حقوقی برای همه باید مشخص باشد لذا نمایندگان نسبت به این